

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobkyně: Ing. J. P.**, zastoupené JUDr. Jaroslavem Trunečkem, advokátem se sídlem Pleskotova 1698, 263 01 Dobříš, adresa pro doručování: Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Zborovská 11, 150 00 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. SZ_152436/2013/KUSK, čj. 152436/2013/KUSK-DOP-Lac,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 27. 1. 2014 domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil usnesení Městského úřadu v Sedlčanech, odboru dopravy a silničního hospodářství (speciálního stavebního úřadu), ze dne 6. 9. 2013, čj. OD/21764/2012-28. Tímto rozhodnutím speciální stavební úřad přerušil do 27. 9. 2013 řízení ve věci žádosti o vydání stavebního povolení na stavbu „Polní cesta VPC 1“ na pozemku p. č. v k. ú.

Jak žalobkyně v rámci žaloby mimo jiné uvedla, speciální stavební úřad rozhodnutím ze dne 26. 4. 2013, čj. OD 21764/2012-14 Ji, k žádosti Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Příbram, vydal stavební povolení na shora uvedenou stavbu. K odvolání žalobkyně následně žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil speciálnímu stavebnímu úřadu k dalšímu řízení, neboť stavební úřad nesprávně vymezil okruh účastníků a neopatřil si dostupné podklady. Stavební úřad následně k žádosti stavebníka, který hodlal doplnit projektovou dokumentaci, řízení přerušil. Jak dále žalobkyně uvádí, je si vědoma toho, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve věci samé z pohledu legitimace dle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalobní legitimaci však dovozuje z ustanovení § 65 odst. 2 téhož zákona. Upozorňuje především na závažné pochybení žalovaného spočívající v jeho libovůli ohledně doručování. Pochybení při doručování obvykle zásadním způsobem zkracuje procesní práva účastníka, brání nabytí právní moci takto doručovaného rozhodnutí a bezprostředně ohrožuje a fakticky vylučuje zákonnost rozhodnutí navazujících. Žalobkyně současně upozornila na to, že žalovaný nezpochybnil její

námitku, podle níž v případě neukončeného řízení o odvolání (tedy i pokud rozhodnutí o odvolání nenabylo právní moci), není možno řízení přerušit.

Krajský soud v Praze přistoupil předně k hodnocení, zde je podaná žaloba přípustná a věcně projednatelná, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, a nezbývá tedy, než žalobu odmítnout.

V dané věci je předmětem přezkumu rozhodnutí správního orgánu (speciálního stavebního úřadu) o přerušení řízení. Z koncepce soudního řádu správního vyplývá, že soud ve správním soudnictví nepřezkoumává každé rozhodnutí správního orgánu. Tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony správního orgánu, jsou stanoveny v ustanovení § 70 s. ř. s., přičemž pod písm. c) tohoto ustanovení je uvedeno, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Jak v tomto ohledu výslovně uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 4. 2008, čj. 3 As 64/2007-62 (www.nssoud.cz), „*přerušení řízení je v praxi správních soudů zcela jednoznačně považováno za úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení správního řízení. Na tom nic nemění skutečnost, že ve správním řízení lze podat proti rozhodnutí o přerušení řízení odvolání*“.

Zdejší soud v projednávané věci neshledal důvod odchylovat se od výše nastíněného právního závěru, podle něhož rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je vyloučeno ze soudního přezkoumání. Dospěl tedy k závěru, že podaná žaloba je podle § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s. nepřípustná, a je třeba ji odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona.

S argumentací žalobkyně, podle níž je v této věci dána její žalobní legitimace dle § 65 odst. 2 s. ř. s., a žaloba je tedy projednatelná, se soud neztotožnil. I v případě žalobní legitimace dle citovaného ustanovení totiž přichází do úvahy přezkum ze strany soudu pouze u těch rozhodnutí (úkonů) správních orgánů, které mimo jiné nepodléhají některé z kompetenčních výluk uvedených v § 70 s. ř. s. K tomu soud ještě dodává, že smyslem zakotvení žalobní legitimace dle ustanovení § 65 odst. 2 s. ř. s. do zákona bylo umožnit účinnou právní ochranu též tzv. zájemníkům (osobám oprávněným vstupovat do řízení vedeného u správního orgánu ač v takovém řízení nemohla být zasažena jejich právní sféra) a nikoliv doplňovat žalobní legitimaci dle § 65 odst. 1 s. ř. s. též o možnost soudně napadnout rozhodnutí (úkony) správního orgánu upravující pouze vedení řízení osobám, které jsou jinak legitimovány k podání žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. února 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Alena Lébllová